

Izloži vsek četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. ti-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi do-
be se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do ure polnoči.

Štev. 11.

V Mariboru, dne 17. marca 1904.

Tečaj XXXVIII.

Ptujski okrajni zastop.

Ptuj, 14. marca 1903.

Danes se je vršila volitev za okrajni zas-
top iz skupine velikega posestva. Slovenska
stranka je dobila pri volitvi volilne komisije
49 glasov, nasprotna stranka pa 63 glasov.
Od slovenskih volilcev so izostali gospod prošt
ptujski, Alojz Pihler iz Levajne, Ant. Kokolj
iz Levajne, Jurij Strah od Sv. Andraža v Sl.
gor, Toplak Franc iz Karčvine pri Ptuj in
vsled bolezni Andrej Toš iz Bratislave.

Z nasprotno stranko so volili: Martin
Burg iz Jurovec, Vindiš Andrej iz Brega,
Žampe Jakob iz Levajne, Šumer Matevž iz
Mihovec, Vrsič Janez z Brega pri Ptuj, Ca-
futa Jožef iz Drave, Vrabelj Jožef iz Spod.
Velovlaka.

Od sosesk je pustil c. kr. okrajni glavar
voliti župana Ant. Goljat le za Pongerce in
Spod. Jablane. Ni pa pustil c. kr. okr. glavar
voliti zastopnikov sosesk Zlatoliče, Strazgoj-
nice, Mihovci, Župečjaves, Škola, Skorba,
Zdrgonjaves, Ločič, Slovenjaves, Loka, ozir.
njih pooblaščenec.

Tako so dobili nasprotniki volilno komi-
sijo za-se in so si izvolili dr. Fichtenau, žu-
pana Ornika in trgovca Sadnika v komisijo.

Ker smo vedeli, da je od tega, katera
stranka dobi komisijo za-se, večinoma odvi-
sen izid cele volitve, smo naše može svarili
in prosili, da pridejo vsi na volišče in to
pravočasno. Za to se pa nekateri niso prav
nič zmenili. Videli so ves čas, kako strastno
so nasprotniki po celem okraju agitirali, da
so nekateri gospodje bili takorekoč noč in

dan na nogah in na vozu, n. pr. Maks Stra-
schill z Brega in drugi. Pa za vse to se ne-
kateri naših volilcev niso brigali, ampak so
mirno doma ostali!

Tako postopanje se obsoja samo ob sebi
in pričakovati je, da bode dobilo tudi zaslu-
ženo plačo.

Tudi izdajalci med nami še niso izumrli,
ampak ta kuga je še precej razširjena. Treba
bode vse moči napeti, da se ta škodljiva in
sramotna bolezen sčasoma popolnoma iztrebi
in zatre. — Izdsjalstvo v taki ostudni obliki
in v tolikem številu, to je bila najžalostnejša
podoba, katero je volitev pokazala!

Nasprotniki so mlinarja Burga iz Juro-
vec in kmeta Žumra na vsežgodaj v kočiji
pripeljali v mesto! Bolnike so nosili na
volišče! Bolan mož Kofler, kateri je prišel
volit za svojo ženo, sedel je v volilni sobi
na vozičku. Niso mu prizanesli; moral je na
volišče! Slovenski volilci pa, katerih ni ovi-
rala nobena bolezen so prišli prepozno, ali
pa celo izostali! Pri volitvi zastopnikov so
Slovenci imeli 45 glasov, Nemci in nemčurji
pa 63. To pa vsled tega, ker je nemška
komisija, njej na čelu župan Ornik, zavrgla
še glas soseske Pongerce in Spod. Jablane,
kateri je pri volitvi komisije smel zastopati
župan Anton Goljat, ker komisija ni pustila
nobenega pooblaščenca drugih sosesk voliti,
ker je eden slovenski volilec oddal legitima-
cijo brez glasovnice, dva volilca pa sta se
odstranila, preden je bila volitev končana.

Slovenska stranka je postavila kandi-
datom posestnike; Nemci in nemčurji graj-
ščaka pl. Hellin na Sterntalu, grajščaka

barona Kübeck na Borlnu, grajščaka pl.
Pongrac v Dornovi, grajščaka Uim v Zavrču
krčmarja in žganjarja Maksa Strašil na Bregu
pri Ptuj, trgovca Franca Šosterič pri Sv.
Vidu, mlinarja Martina Burg v Jurovecih,
posestnika Jakoba Žampa v Levajcih, po-
sestnika Jožefa Vrabelj ml. v Spod. Velovlaku
in posestnika Andreja Vindiš na Bregu pri
Ptuj.

Kmet naj kmeta voli! kriči »Štajerc«.
Ta volitev je pokazala, da kmet odpadnik
na komando tudi nemške grajščake voli, da
je vse povdaranje tega gesla hinavsko, laž
in sleparija!

Kedaj se vendar odpro našim ljudem oči?

Rusko-japonska vojna.

Vojska na suhem.

V vojnih krogih se misli, da se bosta
sovražni vojski na suhem sprijeli šele štiri
tedne pozneje, ko bodo Japonci vso svojo
silo 200.000 mož zbrali v Tuganu in Genzanu.
Glavne utrdbe imajo Rusi na reki Jalu. Ruska
vojska je razpostavljena v nepretrgani vrsti
od Mukdena do reke Jalu, da ji ni mogoče
priti za hrbet.

General Saharov je dejal, da bo Rusija
zbrala v Mandžuriji najmanj 400.000 mož.
Predno vsi ti tisoči ne bodo zbrani na bo-
jišču, se ne bo zgodilo nič posebnega. Če
imajo tudi Japonci sedaj nekaj prednosti, jim
Rusi pripravijo velika presenečenja.

Japonci prodirajo sedaj z veliko naglico
v Mandžurijo. Tako se glase najnovejša poro-
čila. Ta hitrica je za Japonce jako nevarna,

Listek.

Občinska seja.

(Napisal Iv. Baloh.)

(Konec.)

»Skoro do goldinarja so ga licitirali pri
dražbi ranjkega gospoda župnika«, je rekel
Miha, »saj veš, vsakdo bi ga rad imel za
spomin na gospoda. Bog jim daj dobro! Pa
je res pripraven, poglej, na eni strani je
črnilo, na drugi pa sipa. Zato sem ga pa
kupil za občinsko pisarno.«

Ko so se tako pogovarjali, je vstopil
Francelj. Nič ni dejal, klobuk je vrgel v kot
ter se vsedel na konci mize. Tam je vedno
sedel on, ker je bil navadno zapisnikar. Zlan
se je izgovarjal, da je že star in da ne vidi
dobro, Tomaževc pa, da se mu preveč roke
tresejo, torej ni preostalo drugega, kot da je
za pero prijel ter pisal zapisnik Firtahov
Francelj.

»No, bomo pa začeli«, je rekel župan
Miha. »Barakar je šel na semenj, ga ne bo,
bomo pa kar sami naredili.«

»Kaj pa je takega?« vpraša Tomaževc.

»Tako je, možje«, je začel Miha. »Gla-
varstvo zahteva, da mora imeti vsaka vas
nočnega čuvaja, da bomo varni pred ognjem

in tatovi. Tako je! Doslej smo bili v vedni
nevarnosti, hiše so lesene in če ogenj na-
stane, bo vsa vas pogorela. Strašno bi bilo
ponoči. Tako je možje, kaj mislite?«

Za nekaj časa je nastala tišina. Zlan je
podprl svojo glavo še z drugo roko, Tomaževc
je spustil iz pipe močan kolobar dima, Fran-
celj je pa mirno gledal pred se.

»No, kaj misliš, Zlan?« vpraša Miha.

Zlan se je naslonil na zid in rekel:

»Dobro bi bilo, saj tako vedno slišimo
kaj slabega? A kje ga pa bomo dobili?«

»Kje ga bomo dobili«, je vmes posegel
Tomaževc, »kar starega Sepa vzemimo, ta še
po dnevi nič ne vidi.«

Vsi so se zasmejali razun župana.

»Ali pa Buzeljnovega Martina«, je rekel
Firtahov Francelj z neko škodoželjnostjo.

In vsi so se še bolj zasmejali.

»Ta pa ta«, je rekel Zlan, »ki ni nikdar
trezen.«

»Kdo ga bo pa plačeval?« je vprašal
Tomaževc.

»Kdo? občina!« je rekel z močnim gla-
som Francelj.

»Kako pa, saj imamo že itak visoke do-
klade«, mu je odgovoril Tomaževc.

»Ali pa«, je hotel pomirjevalno uplivati
župan Miha, »ko bi vsaka hiša skrbela za eno
noč po vrsti.«

»Kaj še«, je ugovarjal Tomaževc, »še te
skrbi bomo imeli.«

»Pa res«, je pritrdil Francelj, »ali bom
šel jaz, ki sem truden, ali bodo šli otroci?«

»Jaz že ne grem«, je pristavil Zlan.

»Dežela naj ga plača in najame, saj tudi
davke pobira, naj pa še za nas skrbi«, je
rekel odločno Firtahov Francelj. »Zakaj pa
smo kmetje, ali samo za davke plačevati?«
Le povej Miha sosedom, da bodo vsak eno
noč hodili po zimi na mrzlo, kaj bodo rekli!
In čuvaja hočejo imeti, kdo ga bo pa plače-
val? Občina že ne, saj moramo že toliko
občinskih revežev podpirati, da je groza. Most
bo treba na Krotniku popraviti, kje bomo
pa denar dobili?«

»Res je tako«, mu je pritrdil Tomaževc.
Županu je bil ta prepir zelo neljub. Ravno
prav je prišla žena in je rekla:

»Miha, pojdi no malo ven, hlapec je pri-
gnal kravo iz semnja, pa se ga je tako na-
bral, da je strah.«

Župan je vstal in šel.

Sami trije so bili.

»Tomaževc, če z menoj potegneš«, je
dejal bolj tiho Francelj, »ti dam v nedeljo
za pol litra.«

»Saj veš, da bom, misliš, da bom res
hodil pozimi ponočnjake preganjan?«

Tako je rekel Tomaževc. In živahno sta

ker nimajo niti na Koreji izkrcane vse svoje armade. Doslej so Japonci prepeljali na Korejo tretjino svoje armade. Najbrže nameravajo Ruse napasti ali ob reki Jalu, ali pa priti ruski armadi za hrbet pri Mukdenu. Verjetno pa je tudi, da bodo Japonci izvršili napad na obeh krilih in obenem skušali izkrcati svoje vojaštvo zapadno od Port Artura, katerega v obče nameravajo oblegati in napasti. V vojnih krogih pa prevladuje prepričanje, da je zavzetje Port Artura popolnoma izključeno.

Da bi bili Japonci zavzeli Takusan med Dalnjim in Vitsju ter prodrli že do Fengvangčenga v Mandžuriji, se od nobene verodostojne strani ne potrjuje. Preko Jalu pač Japonci niso prišli tja, ker je Jalu dobro utrjena. Ako je torej ta vest resnična, so se morali izkrcati na zahodnem delu reke Jalu na polotoku Liaotung. To pa je mogel biti samo en oddelek japonske armade, ki bi imel skoro gotovo samo namen podkuriti mandžurijsko prebivalstvo proti Rusom in počakati, da ostala japonska armada prodre preko reke Jalu. Rusi se v resne boje z Japonci nikakor ne bodo spuščali, dokler ne bodo imeli nad Japonci velike premoči.

Boji na morju.

Rusi v zadnjem hipu marljivo delajo, da utrdijo in založe z živežem Port Artur in okolico ter tako dohite ono, kar so zamudili. Iz Čfu poročajo, da na tisoče delavcev dela na utrdbah v Port Arturu in Daljnem, da zgrade nove nasipe. Kjer je polotok najožji, tam postavijo menda na stotine topov. Čez Niučang prihaja velika množina živil in hrane za konje po železnici, ki jih nakupujejo Rusi po Kitajskem. Vhod v pristanišče je prost. Posrečilo se jim je »Retvizana«, ki je zaviral velike oklopnice, da niso mogle iti skozi vhod, prepeljati v pristanišče. Od morske strani se ni moglo polastiti trdnjave. Sploh je pa od vseh strani zelo dobro utrjena. V trdnjavi je nakopičenega do 200.000 ton premoga.

O polnoči med 9. in 10. sušcem so prišle pred Port Artur spet sovražne ladje, bilo jih je štirinajst. Ruski topovi so pridno streljali. Ko so pa ruske torpedovke zadele skupaj s sovražnikom, je isti odplul. Proti jutru so poslali torpedovke za sovražnikom, ki so ga opazile in ob osmi uri se je spet začel bojni ples.

Šest ruskih torpedovk je srečalo sovražno brodovje torpedovk, katero so spremljale križarke. Prišlo je do boja. Ruska torpedovka »Vlastin« je spustila torpedo in zadela sovražno torpedovko, ki se je potopila. Ruske

govorila oba, zabavljala čez gospodo, glavarja, najbolj pa čez župana samega.

Zlan pa je vzel mirno izza zapečka neko staro število »Domoljuba« ter je ravnokar zvedel, da so laškega kralja Umberta v Monzi ustrelili.

Mejtem je prišel župan Miha nazaj še bolj razjarjen kot je bil prej.

»No, kako mislite, možje«, jih je vprašal.

»Tako, da tega pri nas ne potrebujemo«, je rekel nekoliko odločno Tomaževc.

»Kako pa ti misliš, Zlan?« je vprašal Miha nekako milotožno svojega zvestega prijatelja.

»I tako kakor drugi«, je rekel Zlan.

»Kako, moraš povedati, da ali ne!« ga je opomnil Francelj.

In Zlan bi najraje vsem ustregel, pa se je še revež malo raztresel, ko je bral časopis in ni več prav dobro vedel, za kaj se je šlo. Za Francelja ni dosti maral, ker se mu je zdelo, da preveč govori, zato je rekel:

»Tako naj bo, kot je dejal Tomaževc.«

Te besede so župana nekoliko zbudile. Celo on ga je zapustil.

»Bomo pa spisali zapisnik«, je silil Francelj.

»Le«, je pristavil župan.

In Francelj je spisal zapisnik, da občina ne more imeti nočnega čuvaja, ker

ladje so se umaknile proti pristanišču. Na povratku je bila poškodovana torpedovka »Sterebugšija«, ki se je začela potapljati. General Makarov je to opazil in plul z »Novikom« in »Bojanom« na pomoč, a bilo je že prepozno, ker je pet sovražnih križark »Sterebugšija« že vzelo v sredo, in ni ga bilo več mogoče rešiti.

Od 9. uri je začelo sovražno ladjevje, obstoječe iz 14 ladij, iz velike daljave streljati na trdnjavo. Ladjam niso prizadeli velike škode. Bombardiranju so odgovorili iz trdnjave vsi topovi. Moštvo je na vseh ladjah kazalo občudovanja vredno hladnokrvnost. V delavnicah se ni delo prekinilo. Le Kitajci so plašno letali semintja. Sovražno križarko, »Takasavo« so močno poškodovali, če se je potopila se ni moglo videti, ker so Japonci streljali iz daljave 10 kilometrov.

Natančneje poročilo o napadu iz Port Artura pravi: Bombardiranje je največ škode napravilo v novem mestu. Ena granata se je razpočila pred hišo pravdnika Sidurskega ter je hčeri polkovnika bar. Franka odtrgala glavo. Neka druga gospodična je bila težko poškodovana na desni strani prs, ter je kmalu nato med groznimi bolečinami umrla. Bil je še ubit neki Kitajec, neki kočijaž in več Kitajcev je bilo ranjenih. Dobro se je opazilo, da je bila neka japonska oklopnica zadeta od kroglice in se takoj počasi oddaljila. Kanonada je bila silna. Ob tri četrt na 1. uro je grom potihnil. Splošno moramo reči, da napad ni imel trohico nameravanih uspehov.

Koreja.

»Novoje Vremja« piše: Položaj v Koreji je še vedno nejasen. Vse brzojavke, ki prihajajo iz prestolnice nesrečnega cesarja Li-Hsi, morajo skozi roke žoltorokih Japoncev, ki puste poročati le to, kar je ugodno njihovi stranki. O razmerju Koreje imamo zdaj troje vesti: Najprej so poročali, da je Japonska kar proglasila Korejo za svojo. Potem so poročali, da sta Koreja in Japonska sklenila le zvezo v medsebojno brambo. Tretja japonska vest je pa, da hočejo Japonci le reformirati korejsko upravo, da se pa korejska vojska ne bo borila proti Rusom. Vest pa, v katero ne verjamemo, je ta: Japonska je storila veliko napako, ko je prekršila nepri stranost Koreje. Ko bi bila Japonska omejila bojišče le na morje in na Mandžurijo, bi bila vojska dolga in težka za Ruse. A ker je storila krivico Koreji, je dala tudi naši armadi prosto pot v Korejo.

ima premalo dohodkov. Firtahov Francelj je spisal in se prvi podpisal. Bil je zadovoljen. Vzel je klobuk, voščil »Lahko noč« — in odšel.

Župan se je delal, kot bi ne bil slišal njegovih besedi in mu ni nič odgovoril. Miha se je podpisal in dal Zlanu. Zlan je prijel pero v roke in začel pisati.

»Le podpiši se«, mu je rekel Tomaževc, »ta čas pa grem jaz lahko še po tobak.«

In res, ko je prišel Tomaževc od sosedu nazaj, je Zlan naredil ravno zadnjo piko k svojemu imenu.

Podpisal se je tudi še Tomaževc.

Zlan je vzel iz pisalnika posodico in stresel oziroma hotel stresti sipe, pa je prijel pomotoma za črnilo ter ga je precej zlil po poli.

»Kaj si pa naredil?« je zaklical Tomaževc.

»E. se bo pa posušilo«, jih je potolažil župan Miha, vzel polo ter jo dal na peč.

Zlan in Tomaževc sta se poslovila in odšla. Skozi vrata pa je smuknil rujavi muc ter zletel iz dvorišča naravnost gori za peč in pritisnil na polo spomine vseh svojih štirih nežnih tačic

Tako se je vršila in končala občinska seja v Plavškem Rovtu meseca junija leta 19 . .

Sl. L.

Slovenski stariši, dajte študirat nadarjene sinove svoje!

Naval tujih, našemu narodu skrajno sovražnih uradnikov je vedno večji v naše slovenske kraje. Marsikje pri nas ni enega Slovenca v tem ali drugem uradu. Največ je temu krivo pomanjkanje naših ljudi. Premalo slovenskih sinov gre študirat. V vseh stanovih je že pomanjkanje. Tako nam primanjkuje duhovnikov, marsikje bi treba bilo dveh dušnih pastirjev, pa škofijstvo ne more dati duhovnega pomočnika, ker je premalo duhovnikov. Občutno je pomanjkanje učiteljev; šole pa naraščajo in število razredov se vedno množi. Pri sodnijskih, davkarskih in finančnih uradih pa že posebno primanjkuje naših ljudi. Nimamo inženjerjev, stavbenikov in podjetnikov; vse službe, ki kaj nesejo, so v rokah naših sovražnikov, ki lačni naše zemlje in naših zakladov prihajajo celo s Pruskega k nam.

Kje naj iščemo pomoči v tem oziru? Pri vas, slovenski stariši. Ako imate nadarjene sinove — in takih je, hvala Bogu, mnogo — dajte jih v šole, privoščite jim boljšega kruha za bodočnost. In pot vam je odprta na vse strani. Lahko pošljete sinka v gimnazijo, če hočete imeti duhovnika, profesorja, zdravnika, odvetnika ali sicer imenitnega gospoda. Vseh teh nam je treba — slovenskih! Manj stroškov bo — če ne zmorete večjih — ako daste sina na učiteljsko, da postane kedaj vrl učitelj in vzgojitelj narodov. Primeroma z malimi stroški lahko pripomorete sinu do lepe službe, če ga pošljete v vinorejsko šolo ali v Maribor ali še boljše na Grm pri Novem mestu. Ta ali drugi ima posebno veselje do risanja, slikanja. Tak naj bi obiskoval višjo obrt na šoli v Ljubljani ali v Gradcu. Marsikdo pride lahko do stalne službe tudi, če je izvršil vsaj štiri gimnazijske razrede. Krvavo nam je treba tudi zavednih narodnih trgovcev. Če se prej ko slej — silno je želeli — ustanovi v Ljubljani višja trgovska šola, bo se opdi lahko marsikak mladenič izobrazil v veččega in zavednega trgovca. Mnogo je starišev, ki imajo toliko premoženja, da lahko vzdržavajo sami svojega študenta. Veliko več pa je takih, ki potrebujejo podpore. In te se še vedno dobi. Priden dijak najde vedno kaj dobrih src. Naše dijaške kuhinje preskrbujejo veliko dijakov s hrano opoldne. Zjutraj in zvečer pa se še shaja tako ali tako: če več ni, pa je dober tudi kosček kruha. Velika pomoč našim dijakom bo »Dijaški dom« v Celju, ko bo odprt. Treba bo misliti na ustanovitev enakih domov tudi v Mariboru in v Ptuj.

Čez pol leta se bodo zglaševali za šole novi učenci. Stariši, ki imate sposobnega fantka, posvetujte se z duhovniki in učitelji, da ga v bodočih mesecih pripravijo na vsprejemno skušnjo ali da ga sploh usposobijo za vsprejem v to ali ono šolo, v katero bi radi dali sina. Radi vam bodo to storili. O koliko so si v tem oziru že pridobili zaslug mnogi duhovniki, mnogi učitelji! V Negovi, pozneje pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je učiteljeval sedaj vpokojeni nadučitelj Bregant, ki je imel posebno veselje s tem, da je prav mnogo nadarjenih dečkov pripravil in spravil v šole. V raznih lepih službah se nahajajo že njegovi bivši učenci pa se ga še vedno hvaležno spominjajo. Zato pa rodoljubni dušni pastirji in učitelji, storite vse, kar je v vaših močeh, da bo letošnja jesen tudi iz tistih župnij prišlo kaj naših sinov v šole, od koder že leta in leta ni bilo nobenega dijaka. Vsaka župnija potrebuje duhovnikov, potrebuje učiteljev, naj si jih torej tudi nekaj sama vzgoji.

Seveda je treba veliko truda, da se pride do boljšega kruha, do dobre službe. Ker pa Slovenci moramo ravno tako plačevati davek in nositi druga državna bremena, čemu bi pa boljši kruh privoščili na naši zemlji tujcem in svojim sovražnikom?! Slovenska zemlja Slovincem! Prej ne smemo

odnehati, dokler ne dobimo toliko izobraženega naraščaja, da bodo po vseh naših uradih, višjih in nižjih, delovali slovenski uradniki. Le tako se nam bo mogoče ustavljati uspešno vedno silnejšemu navalu in prodiranju tujcev.

Državni zbor.

Graja nemškim poslancem.

Vsenemški poslanci surovo napadajo češke poslance ter jih grdo psujejo. Zato so zahtevali poslednji že zaporedoma, da se skliče grajalni odsek, kateri ima stvar preiskati in poročati zbornici. Zbornica je bila prisiljena, že nekaterim nemškim poslancem izreči grajo, za katero se pa nemški Prusaki prav malo brigajo.

Vodstvo „Slovanske zveze“.

Začetkoma vsakega zasedanja si mora po svojih pravilih »Slovanska zveza« izvoliti svoje predsedstvo. V predsednika sta bila izvoljena gg.: dr. Ploj in prof. Barvinski.

Za Ruse.

V oni zadnjih sej »Slovanske zveze« se je sklenilo, da Slovenci in Hrvati izrazijo svoje želje, naj bi se Rusom posrečilo, premagati v zdajšnji vojski sovražne Japonce. To se je naznanilo ruskemu poslancu na Dunaju, ki se je za ta izraz tudi srčno zahvalil.

Kaj bo z državnim zborom?

»Slovanska zveza« je sklenila, da se pridruži v sedanjem težkem boju Čehov proti Nemcem obstrukciji ter podpira Čehe. Zolja Nemcev in dr. Körberja, da ostanejo Čehi osamljeni, se ni izpolnila. Vsi slovanski poslanci razun Poljakov in laški poslanci so se združili proti vladi in proti nemškimi strankam. Slovanske stranke ne puste nobenega posvetovanja v zbornici, dokler ne odstopi zdajšnje ministristvo, katero se je tako tesno zvezalo z Nemci proti Slovanom. Poljaki in Nemci zahtevajo od vlade, da naj se državni zbor ne razpusti, ampak naj se da čas Nemcem, da bodo oni premagali obstrukcijo. Čehi in 2 njimi združeni Slovani — razun Poljakov — ne delajo zdaj nič drugega, kakor to, kar so delali več let Nemci. A čudno, takrat je bilo vse po opravnem redu parlamenta, kar se je zljubilo vganjati Nemcem. Zdaj pa isti Nemci zmerjajo Čehe, ko le-ti Nemce posnemajo. Mogoče, da vlada v kratkem odgodi ali zaključi državni zbor ter si privoščiti na podlagi § 14 vojaške novince; po velikonočnih praznikih pa zopet skliče državni zbor. Med tem bodo stuhtale nemške stranke nov načrt, kako bi mogle vničiti slovansko obstrukcijo.

Poslanec Wolf.

V seji dne 12. marca je zaklical poslanec Wolf češkemu poslancu Škala: »Vi ste stari l. . p. Vse češke poslance je ob enem grdo opsoval. Grajalni odsek je izvolil dr. Ploja za svojega poročevalca, ki je v seji dne 15. marca predlagal, naj se izreče Wolfu graja cele zbornice. Wolf se je izvijal in izgovarjal čes, da je bil hudo razdražen, ko je spregovoril one psovke. Ugovarjal je Wolfu dr. Dyk precej obširno tako, da mu je hotel predsednik grof Vetter vzeti besedo. Dr. Dyk si je takoj pomagal s tem, da začne češko govoriti. Ko se je imelo začeti glasovanje, so vse nemške stranke razun krščanskih socialcev zbežale iz zbornice. Navzoči poslanci: Čehi, Poljaki, »Slovanska zveza« in krščanski socialci so soglasno izrekli grajo Wolfu radi njegovega psovanja. A Wolf je že prej izjavil, da se za to grajo prav nič ne briga. Govoril je tudi novoizvoljeni češki poslanec grof Sternberg proti Wolfu. Med njegovim govorom zakliče neki vsenemec: »Čujte, ta češki poslanec je pa drugim pokazal svojo zadnico«. Grof Sternberg mu odgovori: »Škoda, da niste bili tudi vi zraven«.

Politični ogled.

Dijaški nemiri na Dunaju. Nemški bursi na Dunaju napenjajo vse sile, da bi

nenemškim visokošolcem dokazali, da nimajo nobenih pravic na dunajskem vseučilišču. Pri tem drži vlada svojo materinsko roko nad nemškimi burši, ki so tako nasilni, da so nemške dijakke pregnali celo od že plačanih kosil v dijaški kuhinji in da so se predrznili izdati geslo: »Slovane izstradajmo!« Vladi v zahvalo nemški burši pojo »Die Wacht am Rhein«. Prišlo je v preteklem tednu zato med nemškimi in slovanskimi dijaki do velikih pretepov. Slovani so hoteli na vseučilišče, a Nemci so jo zasedli in niso nikogar pustili notri. Zato so se udarili. Kaj imajo nemški dijakke morda drugačna spričevala kot slovanski? Kaj je morda vseučilišče sezidano s prusovskim denarjem ali z avstrijskim, torej večino slovanskim? Taka vprašanja se nam vsiljujejo v glavo pri teh dogodkih. Nemški burš misli, da on sme vse, slovanski dijak bi pa še v svojem materinem jeziku ne smeli med seboj govoriti. Tako neznosno so razmere na naših vseučiliščih. Zato pa moramo povsod, na vseh shodih zahtevati, da nam vlada da slovansko vseučilišče v Ljubljani! Občine, ki niso se poslale take peticije na ministristvo naj store sedaj. Izroči jih lahko poslancem. V seji državnega zbora so češki, slovanski, hrvaški in laški poslanci skupno pozvali Körberja, naj izjavi, ako hoče z isto odločnostjo in z istimi sredstvi varovati izjave nenemškega dijaštva na dunajskem vseučilišču, kakoršne je zagotovil nemškimi buršem v Pragi, ko so jih Pražani nekoliko okrcali, ker so že preveč oblastno in razžaljivo izživali češko občinstvo. — Izvrševalni odbor slovanskega, italijanskega in rumunskega dijaštva dunajske univerze je zato sklenil sledečo resolucijo: Izvrševalni odbor slovanskega, italijanskega in rumunskega dijaštva dunajske univerze izjavlja, da hoče dijaštvo tudi nadalje boriti se najodločnejše za akademično enakopravnost vseh v Cislitvaniji zastopanih narodov, dokler je najvišja akademična oblast ne pripozna. Vlada se namreč upira, rešiti češko, slovansko in italijansko vseučiliško vprašanje v tem smislu, kakor zamen zahteva tekem desetletij volja naroda. Zato so slovanski, italijanski in rumunski dijakki prisiljeni nastopiti kot enakopravni akademični državljani, a ne kot nadležni gostje. Izvrševalni odbor je nadalje ukrenil vpričo dejstva, da je sedaj univerza zaprta in da je raditega tovarišem nemogoče, na akademičnih tleh dostojno manifestirati za svoja sveta prava, da opusti vsako protidemonstracijo toliko časa, da se univerza znova ne otvori.

Položaj v Macedoniji. Prošli teden se je mudil v Mariboru o. Pavel Ciurcia, frančiškan iz Albanije. Pripovedoval je, kako brezupen je položaj vstasev v Macedoniji. Ako ne pridejo velevlasti na pomoč, boče Turčija kristjane izstradala in pomorila. V spodnji Albaniji vlada dosedaj še mir, a bati se je, da tudi tamkaj vzbukne vstaja Albancev proti slovanskim kristjanom.

Lakota v Španiji. V Španiji preti lakota. Iz vse dežele prihajajo poročila o strašni revščini. V Valladolidu je prišlo do velikih izgrediv. Tisočglava množica je hrumela po cestah, nosila črne zastave in klicala: »Dajte kruha in dela!« Policija je streljala na ljudi in jih mnogo ubila ali ranila. V Barceloni so špansko zastavo poteptali v prah.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. polit. društvo za kozjanski okraj priredi dne 26. aprila (tretjo nedeljo po veliki noči) zborovanje pri Janezu Gubenšku na Lešnici.

Mariborske novice. V tukajšnjem poslopu okrožne sodnije so prišli 26 letnega Rudolfa Habel iz Weizenkirchena na Gornjem Avstrijskem. Dolžijo ga raznih goljufij. Habel

je poslušal v porotni dvorani obravnave in tam ga je spoznal policaj. Ko je Habel to opazil, zbežal je iz porotne dvorane ter se skušal skriti v poslopju, kar se mu pa ni posrečilo. — Pri nekem tukajšnjem ključavničarskem mojstru je tepel pomočnik Mihael Herrscher dva učenca z železnim drogom ter ju poškodoval. Suroveža so aretirali. — Za štiridesetletno zvesto službovanje je bila v mariborski kaznilnici nadpazniku gosp. Ivanu Božiču slovesno pripeta častna svetinja. — Dne 18. t. mes. je umrla v Mariboru gospa Regina Miklošič, vdova učiteljskega profesorja, v 68. letu svoje starosti. — Na stavbinskem prostoru g. Špessa v Betnavski ulici se je ponesrečil 26 letni oženjeni žagar Polančič. Padlo mu je težko železo na desno roko ter ga močno poškodovalo. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Mariborske porotne obravnave. V sredo, 9. t. m. je bil obsojen posest. Štefan Dukarič iz Cvetlina na Hrvaškem na 8 let težke ječe, ker je oropal kmetu Jož. Mlaker 109 K 92 vin. — Martin Rečnik, kočar v Krčevini pri Ptuj se je omožil leta 1895 z vdovo Nežo Pihler, posestnico v Krčevini, ki je imela iz prvega zakona tri otroke, med temi eno hči Nežo. V začetku sta živela zakonska mirno, toda glanskega leta se je začel v hiši prepir, ki se je končal strašno. Mož je začel piti nesrečno žganje, ki je že povzročilo toliko gorja. Žugal je večkrat ženi da jo ubije, za kar je bil že večkrat kaznovan. Dne 7. novembra l. l. je prišel pijan domov ter ustrelil na ženo in hčer iz revolverja. Žena je sicer okrevala, toda hči je vsled dobljenih ran umrla. Rečnik se je hotel nato ustreliti, toda slabo se je zadel. Obsojen je bil na dvanajst let težke ječe. Tako daleč privede človeka žganje. — Zaradi posilstva in ropa se je zagovarjal v petek, dne 11. t. m. 15 letni Dominik Koletnik, hlapec v Ruperčah. Obsojen je bil na dve leti težke ječe. — Dne 21. jan. 1904 so pili v gostilni Franca Herga v Dornovi bratje Janez, Ignacij in Anton Arnuš. Proti večeru so prišli v gostilno fantje Mihael Šegula, Simon Hergo in Anton Čuš, ki so začeli prepir z gori imenovanimi. Da bi preprečil pretep, ukazal je gostilničar zadnjim trem, naj zapustijo gostilno. Čez nekaj časa so se tudi bratje Arnuš odpravili na pot. Nedaleč od gostilne pa so jih napadli Šegula, Hergo in Čuš. Mihael Šegula je udaril Antona Arnuš z ročico tako močno po glavi, da se je takoj zgrudil na tla in je vsled te rane drugi dan umrl. Pri porotni obravnavi dne 12. t. mes. je bil obsojen 18 letni Mihael Šegula, doma iz Dornove, na štiri leta težke ječe. — V zadnje poročilo se nam je vrnila pomota, ker Ant. Juhart ni doma iz Stare vasi, ampak s Htinja na Pohorju pri Slov. Bistrici.

Iz Hoč pri Mariboru se nam poroča: Med postajama Maribor—Hoče je povozil vlak v noči na 6. t. m. ženo posestnika Alojzija Cerič iz Marije v Brezju. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Hočah.

Kapela pri Radgoni. Dne 14. febr. t. l. vršila se je pri nas redka slavnost. Viničarja Mihael in Marija Rautar sta obhajala zlato poroko. Spremljana od venčanah beloblečenih vnukinj in od sorodnikov, sta pokleknila pred oltar ter ponovila svojo zakonsko obljubo. Med ganljivim obredom zalesketala je v marsikaterem očesu prisotnikov solza radosti. Popoldne so se zbrali gostje, nazdravljali slavljencema ter veselo prepevali lepe stare pesmi, ki se — žal — med mladino že skoro celo pozabljajo. V svojem veselju pa gostje niso pozabili učeče se mladine, zato so zbrali 7 K 10 v za dijaško kuhinjo. Bog daj zlatoporočencema dočakati še biserne poroke!

V Ljutomeru je hodil minoli teden neki človek, ki se je izdal za hrvaškega župnika Ivana Vimpož iz Trnja. Ker se je zdel orožnikom sumljiv, so ga prijeli. Dokazalo se je, da je neki Anton Jager, krojaški pomočnik iz Angerja blizu Weiza.

V Babincih pri Ljutomeru je dne

20. t. mes. prevžitar Blaz Dolamič v sobi zgorel. Našli so ga sredi sobe mrtvega. Bil je ves opečen. Na kak način se je vnel, se ne ve, ker je vsa hišna oprava ostala nepoškodovana. Star je bil 81 let in je že tudi na duhu precej opešal. Bil je strasten kadilec in ni izključeno, da mu je to povzročilo tako nesrečno smrt.

V Trotkovi pri Sv. Benediktu v Sl. gor. se je ustrelil dne 14. t. m. 26 letni sin mlinarja iz Ščavniškega dola Simon Žigert. Nalezljiva in neozdravljiva bolezen, katero je dobil pri vojaki, je vzrok samomoru.

Na Krapju pri Ljutomeru je obhajal g. Josip Karba dne 13. t. m. — abrahamovko (90 letnico). Vrlemu možu in svojemu najstarejšemu sotrudniku še mnoga leta želi »Slov. Gospodar«!

V Cezanjevcih pri Ljutomeru je bil četrtokrat izvoljen g. Peter Lah iz Branoslavec za načelnika kraj. šol. sveta.

Od Sv. Marka niže Ptuja se nam piše: V pondeljek, dne 7. marca popoldne je vozil Simon Hoffstätter s svojim sorodnikom nekaj dračja preko Drave tik vasi »Žabovci«. Drog se mu izviije iz rok in mož pade v znak v deročo Dravo. Možek, star 75 let, je še malce plaval na hrbtu in klical na pomoč soveslarja, pa zastonj. — Divji in mrzli valovi so starčka zagnili in ga v brzi naglici skrili očem rešilcev. Mož je bil bojevnik v Šleziji in branitelj domovine l. 1848. v Središču pred Ogri. Kot vpokojen junak služil je mnogo let zvesto in točno v žabovski občini za občinskega slugo in velikokrat s svojimi dovtipnimi šalami iz vojsk zabaval radovedne slušatelje. Imel je še vedno vojaško srčnost, pa ljubeznivo srce. Mnogo utoplencev, potegnivši jih iz Dravskih valov, je položil v tihe grobove, a slednjič je nemila usoda še njega izročila Dravi. Zapustil je revno ženičico iste starosti na smrtni postelji, zapuščeno samo sebi.

Gornjeradgonske novice. Kakor drugod, tudi pri nas ni manjkalo predpusnega veselja. Slovenci so imeli »pri Angelu« svoj zabavni večer (jour fix), Nemci v mestu svoj »bauernbal« in l. veliki »lumpenbal« kakor je bilo čitati na javnih vabilih, nemčurji pa pri »Hajnzli« v Orehovcih Lükovnjakov ples. Onegov Miha, ki se je udeležil vseh štirih »balov«, je pravil, da mu je najbolj ugajal slovenski zabavni večer. Kar načuditi se ni mogel lepemu sporedu, zlasti pa temu ne, da imajo Slovenci toliko »gospode«, ki vsi tako lepo in radi govorijo slovenski. Gornjeradgonški in okoliški nemčurji pa mislijo, da je slovenski jezik samo za pastirje, hlapce in »gmajnfolk«; sami pa tolčejo taki »kuhltač«, da te začne po ušesih trgati, če jih poslušáš. Bog daj takim norcem pamet! — Na nemškem »bauernbalu« v mestni hranilnici je bilo baje vse lepo, samo pravih Nemcev in kmetov je bilo presneto malo na njem. Najznamenitejši med vsemi pa je bil brez dvoma Bračkov »bal« v Orehovcih, kjer je ta mož svojim »vernim« v na pol slovenskem napol nemškem govoru kazal svojo znanost o verskih in zgodovinskih rečeh. Pravil jim je o naših duhovnikih, da jih ni hválil, se razume, o Lutru in njegovih duhovnikih itd. Vsega ne smemo povedati, kar je pridigal... S takimi in enakimi besedami je zabaval svoje zveste poslušalce že stoinstokrat. Oni pa so ga, kakor vedno, tudi to pot, napeto poslušali in — verjeli. V znak hvaležnosti in priznanja so mu zakričali parkrat gromoviti »heil«, potem pa zapeli luteranski slavospev. No, zdaj nam je pa marsikaj iz življenja Orehovčanov jasno in razumljivo, saj jim je Luter vzor... — V Policah ponuja nekdo svojo sobo v najem. Napisal je na vrata: »Möblihe Cimer cum Fermiten und eine Kühe«. Ali ni to grozno! — Načelnikom cerkv. odbora je bil zopet izvoljen Bračko. Žalostno! — V radgonski »lekariji k zamorecu« imajo razun »raztopivnia čaj«, o katerem je »Slov. Gosp.« že pisal, na prodaj še: olje za protin, nebolečo olje za mažo poživotu, za protin

rematiš velja glaz 50 kr.; obliz za turiste, žkatljica 30 kr., olje za kropi, maža za kropi, prah za švicne noge, Zucker za gliste, pruhni ves itd. Zares krasna »nova« slovenščina!

V Breznu ob kor. žel. so našli dne 14. t. m. zjutraj žagarja Bedenik obešenega. Kaj je moža privedlo do tega, se ne ve. Zadnji čas je bil večkrat zelo razburjen.

Nova postaja Mesto Slovenjgradec se je otvorila 15. marca med postajama Št. Jedert in Slov. Gradec. Od te postaje bodo vozili vlaki proti Velenju: ob 6:28 in 8:26 dopoldne, ob 12:46 in 5:27 popoldne; proti Sp. Dravogradu: ob 7:06 in 10:37 dopoldne, ob 3:13 popoldne in 9:03 zvečer. Vozni listki se dobe v gostilni g. Lobe v Slovenjgradu.

Iz Šmarja pri Jelšah se nam poroča: V nedeljo, dne 13. t. mes. je šel posestnik Janez Zupančič z Vodenovega in njegova žena k službi božji, pustivši doma oba otroka brez varstva. Enoletno dekletce ležalo je v zibelki. Fantek še ne štiri leta star prišel je do žveplenk, jih vžgal ter vrgel na posteljo, da je začela tleti. Fantek se prestraši, zleze pod klop in gosti dim, ki je napolnil vso sobo, zaduši oba otroka. Ko se oče otrok približa domu, začuti dimov smrad in nesrečo sluteč skoči v hišo. Ali ko vrata odpre, puhne dim v njega, da pade skoro v znak. V strahu in zmešnjavi zagleda gorečo posteljo, jo popade ter nese ven. Tako tudi zibelko z otrokom, ki pa je bil že mrtev. Potem zagrabí vedrico vode jo vrže po tleh, ker so tudi že tlela in sedaj se spomni sinčka, ki je ležal mrtev pod klopjo na obrazu. Oče se je hudo opekel na rokav in po obrazu. Sreča je bila še pri tem, da ni goreča postelja užgala hiše. Čudno je tudi, da se kokoš, ki je valila v sobi ni zadušila v dimu. Bežala je iz gnjezda k vratom. Oj kako tužno je bilo videti ti dve nedolžni žrtvi na mrtvaškem odru. Kolika žalost pa za uboge stariše. Stariši! Zopet eden pretresljiv slučaj v pouk. Ne puščajte svojih otrok doma samih brez varstva in skrivajte vžgalice!

Celjske novice. V Celju je umrl kavarnar Sneider. — Minoli četrtek, dne 10. t. m. so se stekli vojaki v gostilni pri Kossarju na glavnem trgu. Gostilničarja in mesarja Bukšeka, ki sta jih hotela pomiriti, so z bajoneti napadli. Gostilničar se je s pomočjo hlapca rešil, a Bukšek je dobil zelo nevarne rane. — Slovenskemu obrtniku, g. Ivanu Rebeku, ključavničarju v Celju, se je posrečilo izumiti napravo, ki je v vojaških krogih zbudila splošno zanimanje. Izumil je namreč napravo za menjavo tarč na streliščih. — Predstava »Legijonarjev« je preteklo nedeljo občinstvo naravnost očarala. Igra sama je pisana v čisto domačem narodnem duhu, in je prišla vsled dobrega prednašanja igralcev do popolne veljave. Edini glas gre od ust do ust: »Tako krasne igre še nismo videli v celjskem »Narodnem domu«. — Uslužbenka pri Nemcu Raschu, neka Kralj, poskusila se je zastrupiti, ker je bila odpuščena iz službe. — Na sv. Jožefa dan priredi del. podporno društvo koncert v »Narodnem domu«. Zjutraj pa je skupna božja služba v cerkvi sv. Jožefa, pri koji poje oddelek društvenih pevcev. — Tu je umrl ministrski svetnik v pokoju g. Rihard Novak.

Iz celjskega okraja. V občinah Šmarje pri Jelšah, Št. Vid, Sv. Ema, Št. Peter, Žusem in Lemberg je napovedan pasji kontumac.

Nad Konjicami proti Črešnicam stoji od februarja koliba za žandarje. Ti varujejo tri table, katere je dala konjiška občina nabiti s prepovedjo, da se ne sme več po stari poti skozi graščino hoditi. Ker je ljudstvo silno srdito, da se mu s silo jemljejo stoletne pravice do pota, razdere večkrat zagrajo in te deske. Raditega jih je moralo dosedaj že več ljudi dalje časa kašo pihati. Neobhodno potrebno je, da se za stvar zavzamejo tudi poslanci in pripomorejo, da se preporna zadeva kmalu reši.

Iz Pilštanja se nam piše: Dne 8. sušca

imeli smo na Pilštanju velikanski sejem Živine so prignali ogromno število, bila je vrsta s pilštanjskega hriba pa do Lesične. Kupčija je bila zelo dobra. Tako je prav! Vsaj kmet nekaj dobi.

V Starem trgu pri Slovenjgradu je umrl 11. t. m. občesposhtovani posestnik in cerkveni ključar Jožef Konečnik p. d. Škof v Troblah. Pokojni je bil v vsakem oziru značajan mož, navdušen narodnjak, vzgleden kristjan in razumen kmetovalec. Ena hčerka rajnega je učiteljica v Selnici ob Dravi. Naj počiva blagi mož v miru!

V Polzeli je umrl dne 14. t. m. trgovec Konrad Pauer v 39. letu. Rajni je bil vrl narodnjak. Sveti mu večna luč!

Lutris vera v Vitanju. Mi smo že enkrat na to opozorili, da je nepravilno, ako se zbirajo lutrovci v občinski hiši, katera je sezidana s katoliškim denarjem. Toda zopet se je vršila minolo nedeljo, kakor poročajo nemški listi, lutrovska maša ter se na ta način žalil verski čut skoro vseh Vitanjčanov. Tukaj je neobhodno potrebno, da se skliče shod ter se tako postopanje enkrat za vselej prepove!

V Vitanju je umrl bivši župan Anton Kokoschineg v 83. letu.

V kozjanskem okraju se je potikala minole dni neka ženska, ki je pod pretvezo, da je sorodnica nekega mašnika, znala izva-bit v raznih župniških podporo. Ko so jo orožniki prijeli, našli so pri njej poselsko knjižico, glasečo se na ime Berglez iz Konjice.

Iz Brežic se nam piše: V noči na 10. je šel posestnik Anton Brile iz Zdol po poti od Pilštajna proti Vinigori. Vsled teme je zgrešil pot ter padel raz visoko skalo. Drugi dan so ga našli pod skalo z razbito glavo.

V Brežicah snujejo »Sokola«.

Shod vinorejcev v Krškem se bo priredil dne 27. t. mes. Pradavala bosta gg. petoval. učitelja Gombač in Bele. Začetek ob 10. dopoldne.

Vegov spomenik. V Ljubljani se je osnoval odbor za pobiranje doneskov, da se postavi hrabremu slovenskemu vojaku in slavnemu učenjaku baronu Juriju Vega v Ljubljani dostojen spomenik. Baron J. Vega, rojen l. 1754 v Zagorici v Moravski fari na Gorenjskem, sin nepremožnih kmečkih roditeljev, ki je pri topništvu, kamor je prostovoljno vstopil kot »prostak-kanonir«, dosegel častno stopnjo podpolkovnika, je bil zaradi svojega izvrstnega znanstvenega delovanja in zaradi svojih odličnih uspehov na bojnem polju v turških in francoskih vojnah že za svojega življenja deležen obilnih in posebnih časti in odlikovanj. Za njega doslej ne še prekošana učenjaska dela v računstvu, ki so bila tudi na angleški, francoski, nizozemski in ruski jezik prevedena in izmed katerih je jedna njegova knjiga prišla že v 80. natisku na svetlo in se še vedno uporablja na srednjih in višjih učiliščih vseh kulturnih narodov, so ga učene akademije in učene družbe v Londonu, Berlinu, Gotingi, Pragi, Erfurtu, Mogunciji izvolile za svojega souda. Kot vojak se je izkazal zlasti v Lavdonovi vojski pred Belim gradom kot neprekosljivega topničarja in je odločil, da se je dne 8. oktobra 1789. vdala trdnjava Beli grad, dne 14. novembra 1793. pa je s svojim odločnim postopanjem povzročil, da si je naša vojska osvojila Fort Louis, ter je tako izvršil svoje najsijajnejše junaško dejanje, ki je bil zanje tudi odlikovan z viteškim križem Marije Terezije reda. Leta 1800 povišan v (avstrijski) baronski stan, je bil Vega leta 1801. kot soud sprejet med deželne stanovne vojvodine Kranjske. Da se temu že v življenju toliko odlikovanemu vojaku zdaj, ko je preteklo ravno celo stoletje, odkar je padel pod zločinsko roko zavratnega morivca, zagotovi hvaležen spomin na njegova velika znanstvena dela in na njegove sijajne vojaške čine in se mu tako postavi dostojen spomenik v deželnem stolnem mestu Ljubljani, se je ustanovil osrednji

odbor, ki se obrača do najširših krogov z vpludno prošnjo, da bi blagovolili materialno pospeševati to podjetje. Doneski se po časopisih razglašajo. Doneski naj se blagovoljno pošiljajo na adresu: Blagajnik osrednjega odbora: Gospod Ivan Kramaršič, c. kr. stotnik domobranskega polka št. 27 v Ljubljani.

Posnemanja vredno. Velečeni gospod Franc Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v pokoju v Gradcu, rojen v Berkovcih v fari Sv. Jurij ob Ščavnici, je odboru Mohorjevega društva v Celovcu za šolo Sv. Duh na Starigori, v kateri je on sprejel prvi šolski pouk, v hvaležen spomin vložil 30 K kot ustanovnino za sprejem knjig za šolsko knjižnico. Za ta velikodušni dar se gospodu dobrotniku, kot znanemu prijatelju šole in šol. mladine tem potom izreče najudanejša iskrena zahvala s tem pristavkom, da mu naj Vsemogočni kot 82letnemu starčku povrne milost za ta dar in ga še mnoga leta ohrani zdravega in čvrstega. — Šolsko vodstvo pri Sv. Duhu na Starigori, dne 13. marca 1904. Janez Vuk, načelnik. Jože Sterniša, nadučit.

Primeren odgovor. Nekje je pri mizi sedelo več oseb. Med njimi tudi neki duhovnik. Mlad uradnik, ki je v omiki že toliko napreden, da je vero vrgel v koš med staro šaro, je zbadal navzočega duhovnika: »čemu je na svetu toliko kaplanov in župnikov, ki samo lenobo pasejo. Duhovnikov sploh treba ni. Jaz ne potrebujem nobenega, če imam kaj na vesti, že z Bogom samim obračunam.« — Nato je dobil sledeči primeren odgovor od duhovnika: »Dobro, jaz sem tudi vaših misli. Čemu je na svetu toliko uradnikov, koncipientov in drugih. Uradnikov sploh treba ni, ker samo lenobo pasejo. Jaz ne potrebujem nobenega, če bom imel kaj s svetno oblastjo opraviti, bom že s presvetlim cesarjem samim obračunal.« Mladi uradniček je utihnil.

Nervoznost pri otrocih. Šiba našega časa, neveznost, se pričinja, kakor spoznavajo čimdalje bolj, nemalokdaj že v otroški dobi. Vzrok tiči večinoma v tem, ker dajo otrokom nepremišljeno alkoholne pijače, ki dražijo živce, tako pivo, kavo. Šele nedavno je sloveč učenjak ponovno povdarjal, da takih pijač nikakor ni dajati otrokom pod 14 leti. Za najboljši nadomestek zrnatih kavi se je povsod izkazala Kathreinerjeva Kneippova sladna kava. Okrepčano zdravje in cvetoče lice pri otrocih plačuje mali trud posebnega napravljajna.

Najnovejše o vojni.

Berolin, 15. marca. Vsa iz Londona došla poročila, da je padel Port Artur, se zanikujejo, kakor tudi vesti o japonskih četah v Mandžuriji. Korejci sami trdijo, da je vest o izkrcavanju Japoncev v severni Koreji popolnoma neresnična.

Petrograd, 15. marca. Rus. tel. agen. poroča iz Port Arturja 15. t. m. ob 11. uri 45 min. dop. Tu in v okolici je vse mirno. Z bojišča na suhem ni nikakih poročil.

Kolin, 15. marca. Poročevalec »Köln. Zeitung« v Port Arturu, ki je obiskal glavne točke, kamor so Japonci pri zadnjem bombardiranju streljali, poroča, da je le malo poslopij in stanovanj poškodovanih. Tudi poškodbe v pristanišču in na ladjah so neznatne, dasiravno je streljanje trajalo 4 ure in so se vse granate razpočile.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za župnijo Sv. Mišlav pri Ormožu je nastavljen kot provizor č. g. Franc Bratušek.

Duhovne vaje. Pri Sv. Magdaleni v Mariboru bodo služili duhovne vaje č. gg. misijonarji iz Celja od 23. do 27. marca.

Stare sv. Gore nad Podsredo. Na god M. B. sedem žalosti, to je 25. marca, se bo letos obhajal veliki shod pri cerkvi M. B.

na Starih sv. Gorah. Isti dan lahko vsak katoličan dobi popolne odpustke zase ali za uboge duše v vicah, ako vredno prejme sv. zakramente, obišče cerkev M. B. sedem žalosti in tam pobožno moli za slogo krščanskih vladarjev, pokončanje krivih ver, spreobrnjenje grešnikov in povišanje sv. katol. cerkve.

Umrl je v bolnišnici »Leoninum« v Ljubljani veleč. g. Ivan Ramor, upokojeni župnik od Sv. Mihaela nad Mozirjem, v 65. letu. Rajni je bil rojen dne 12. maja 1839 v Sevnici ob Savi, v mašnika je bil posvečen dne 29. junija 1865. Kaplanoval je v Št. Janžu pri Spod. Dravogradu, Braslovčah, Šoštanju, Olimju, Bizeljskem, Tinjah in v Št. Lovrencu nad Mariborom; od 25. jul. 1881 kot župnik pri Sv. Mihaelu. Zaradi očesne bolezni je moral stopiti lani v pokoj ter iskati zdravja pri ljubljanskih zdravnikih. Toda vsa zdravniška umetnost in izvrstna postrežba mu niso ohranile življenja. V nedeljo, 13. t. m. je izdahnul dušo priljubljen pastir, za katerim ne žaluje samo fara, ampak vsi, kateri so ga poznali. Pogreb je bil v torek popoldne. Naj v miru počiva!

Društvena poročila.

Gledališka predstava v Mariboru. Dne 25. t. mes. uprizori bralno in pevsko društvo »Maribor« gledal. predstavo: »Vzgojitelj Lanovec« in dne 20. t. m. »Slovenska čitalnica« predstavo »Pri belem konjičku«.

Predavanja v Mariboru priredi »Slovenska čitalnica« sledeče dni: dne 23. marca bo predaval gosp. profesor Murko iz Gradca: »Življenje in delovanje sv. Cirila in Metoda«; dne 9. aprila bo predavanje g. ravnatelja H. Schreinerja: »Otroške igre kot vzgojno sredstvo«; dne 16. aprila bo predaval g. prof. dr. Medved: »Rusi in Japonci z ozirom na sedanjo vojno.«

Dijaški kuhinji v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Vozlič, kaplan 330 K, Neimenovan 10 K, Neimenovan kot kruh sv. Antona 2 K, Korošec 2 K, klub 40 K, gostje na gostiji Lebar-Domanjko v Vučji vasi 13 K, gostje na gostiji Ivanjšič-Šafarič v Kokoričih 14 K, okrajni zastop Ormož 20 K, gostje na zlati poroki Mihaela in Marija Rauter v Kapeli 7-10 K, Posojilnica v Framu 30 K, Koser Fr. v Jursincih 2 K, gostje na gostiji H. Loparnik in Marije roj. Brinšek 8-40 K, Posojilnica v Brežicah 20 K, Neimenovan kot kruh sv. Antona 5-20 K, Šlander Ant., dekan 10 K, Trstenjak, kurat 10 K, Neimenovan v Ribnici 10 K. Vsem najsrčnejša hvala! Spominjajte se pogosto revnih slovenskih dijakov.

Katol. slov. izobražev. društvo v Studencih pri Mariboru se iskreno zahvaljuje visokorodnemu gosp. odvetniku dr. Jerneju Glančniku za blagohotni dar 25 kron za novo društveno zastavo. Bog živi tudi dobrotnike, ki se nameravajo podpirati naše velevažno društvo! — Naše društvo ima v nedeljo, dne 20. t. m. popoldne ob 2. v društvenih prostorih predavanje. Snov je jako zanimiva, posebno za tiste, ki čitajo o vojski med Rusi in Japonci. Predavalo se bo namreč o bojnih ladjah. Odbor vabi vse društvenike, pa tudi druge, ki jih stvar zanima.

Odlikovano gospodarstvo. Deželni odbor štajerski je gospodarski oziroma biko-rejski zadrugi v Središču podelil deželno bronasto kolajno za uzorno rejo plemenskih bikov pincgavske pasme.

Slovensko čebelarstvo društvo. Dolgo je trajalo, naposled smo pa vendar dočakali: Pravila za »Slovensko čebelarstvo društvo za Sloven. Štajersko« so potrjena! Društvo bo takoj po Veliki noči pričelo svoje poslovanje; ustanovni občni zbor bo, ako ne pride kaj vmes, na velikonočni torek, dne 5. aprila, v Narodnem domu v Ptuj. Natančneje vabilo in dnevni red se objavi v prihodnji številki tega lista. Takoj po občnem zboru se bo pričelo z ustanovitvijo podružnic v vseh

krajih Sloven. Štajerskega, namreč po večjih župnijah, oziroma kjer je mnogo čebelarjev, posamezno, sicer pa po dve do tri župnije skupaj. Čebelarji raznih krajev naj se že zdaj pogovorijo in zedinijo v tej zadevi ter ob občnem zboru ali vsaj hitro potem naznani, kje bi bila potrebna ali priporočljiva podružnica. Vsekako se pa vabijo vsi vrli čebelarji, naj blagovolijo pred občnim zborom naznani pristop k društvu, t. j. izjaviti na dopisnici, da pristopijo k čebelarskemu društvu, ker po postavi je potrebno gotovo število udov, da se zamore sklicati občni zbor. Izjavo je vposlati predsedniku pripravljalnega odbora g. prof. Jož. Zelenik, načeln. okrajn. odbora v Ptuj, ali tajniku gosp. Iv. Strelec, nadučit. pri Sv. Andražu v Slov. gor. Vsi spodnještajerski čebelarji, ob občnem zboru na svidenje! — Za pripravljalni odbor: Ivan Jurančič.

Iz Griž pri Celju. Imejitelj knjižarne »Krajec nasl.« v Rudolfovem, velespoštovani gosp. Urb. Horvat, je za naše »Kmet. bralno društvo« blagohotno daroval 70 najlepših in za društvo najprimernejših knjig in knjižic lastne in tuje zaloge. Velikodušni darovatelj sprejmi tem potom javno našo najiskrenejšo zahvalo!

Gospodarske drobtinice.

Ameriški matičnjak.

Kakor je bilo pričakovati, tako pride. Glas vpijočega v puščavi razgubi se navadno brez odmeva. Misleč, da se bo dobivalo vedno dovolj trsja od drugod, zamudili so vinogradniki pridelovanje lastnih sadik. Bila je doba, v kateri se je kar kurilo z ameriškim rožjem. To je bila tista doba, ko se je še primeroma malo vinogradov na novo zasa-jalo, in to le z divjaki. Divjaki so prva leta, prej ko so se pocepili, dajali zelo obilo rožja. Dandanes se postopa že bolj pametno, zasa-jajo se večinoma že cepljene trte. Tako se pa nič več ne dobi iz novih vinogradov rožja, ki bi bilo za podlago. Sedaj se pa povsod vinogradniki žurijo, da bi prej ko mogoče svoje vinograde prenovili. Velika ovira pri tem jim je pomanjkanje trsja. Da se vsi vinogradi na Štajerskem recimo v teku tridesetih let prenovijo, treba je na leto vsaj kakih 2000 oralov nasaditi. Za 2000 oralov na leto se mora pa najmanj 12—16.000.000 rožja računati. Od strani oblasti ne kaže vse to zahtevati. Če imajo pridelovanje rožja le nekatera podjetja v rokah, napravijo ista lahko ceno, kakoršna se jim ljubi. Vinogradnik naj se v tej zadevi oprosti tujega vpliva. Samostalno stališče je le mnogo boljše. Vsakdo si lahko pridela cenejšo in boljšo robo, kakor je ista, katero navadno od drugod dobi, roba, na katero se sme zanesti. To pa seveda le tedaj, če se uvažujejo nekateri temeljni pogoji. Pri razmerah, kakoršne sedaj vladajo, je pridelovanje ključev mnogo hvaležnejše nego vsaka druga kultura. Oral matičnjaka da lahko okoli 50.000 do 100.000 porabljevega rožja. Takih stane tisoč po 5—16 gld. Lasten pridelek stane vinogradnika vendar mnogo manj. Vpoštevajoč te okoliščine se je nadejati, da bodo vinogradniki to pomlad boljše porabili ter si nasadili primerne matičnjake.

Za matičnjak naj si izbere primerna lega. Ta naj bi bila raje bolj topla, svitla in zavetna. Za vrste, katerim rožje čez zimo rado pozeba, ki rabijo tudi več toplote, da rožje bolje dozori n. pr. za rupestris monticola (du Lot.) odloči se raje višja in topleja lega. Da se več rožja in ceneje pridela, naj bi se napravil matičnjak na dobro, krepko zemljo. Za večje matičnjake je dobro, da so bolj na ravnam, tako da se lahko obdelujejo s plugom. Obdelovanje s plugom v večjih matičnjakih zniža kaj zdatno pridelovalne stroške.

Posestniki, ki ne rabijo sila mnogo rožja, naj sadijo divje amerikance v posameznih vrstah ali brajdah in drugod, kjer imajo navado manj vredno izabelo saditi.

(Dalje prihodnjič.)

Društvena naznanila.

Katol. del. društvo v Puščavi bo imelo dne 19. sušca 1904 ob 10. uri dopol. slovesno službo božjo s pridigo. Zatorej opozarjamo ude, naj se ne sramujejo udeležiti te cerkvene slovesnosti. Pridite do zadnjega uda vsi!

Gospodar. zadruga pri Mali Nedelji z okolico ima dne 20. t. m. popol. ob 4. uri skupščino z običajnim vspeškom in se vsi udje uljudno vabijo, da se polnoštevilno udeležijo.

Glavna skupščina južnoštajerskega hmeljarkega društva se bo vršila dne 20. marca t. l. ob 3.

uri popoldne v dvorani Hausenbichlerjeve gostilne v Zalcu s sledečim vspeškom: 1. Ogledovanje nove sušilnice po načrtu Wurbs-Hahn (Auscha) na dvorišču gospe C. Senica v Zalcu; v sušilnico se bo zakurilo in vlažno listje sušilo. Po ogledovanju se vrši nadaljevanje glavne skupščine pri Hausenbichlerju. 2. Poročilo o društvenem delovanju. 3. Pregledovanje oziroma potrjenje letnega računa. 4. Prosto pomenkovanje o raznih izkušnjah o hmeljarstvu, osobito o gnojenju in o novem poskuševališču, na katerem se bo sadilo 14 vrst hmelja. 5. Vpisovanje udov in vplačevanje letnine, katere znaša 2 K. 6. Nasveti. — P. n. hmeljarji se zbirajo ob 3. uri popol. v gostilni Hausenbichler ter se podajo potem skupno na mesto nove sušilnice. K prav obilni udeležbi vabi ude in sploh hmeljarje društveno vodstvo.

Listnica uredništva. Mladinoljub v Škalah: Obrnite se naravnost na deželnega poslanca. — Dopisniku iz slovenjgraške okolice: Oglasite se na občnem zboru. — Gospodična Marica Spruk v Lučah: Srčna hvala za poslano! — Gdēna Slavka v Badnu: Hvala lepa, ni za naš list! — Dopisniku v Ljutomeru: Vsled pomazikanja prostora prihodnjič! — G. Šnuderl v St. Janžu na Dr. polju: Zal, za to številko prepozno došlo, pride prihodnjič. Pozdrav! — Cirkovce: Hvala! Prihodnjič! — Stavešinci: V naslednji številki! —

Loterijske številke.

Gradec 12. marca: 58, 80, 8, 43, 82.
Dunaj 12. marca: 56, 35, 16, 32, 21.

Proda se.

Seme pravega Kašelskega (ljubljanskega zelja), katero rodi v vsaki zemlji ter naredi lepe, trde glave, prodaja 2 dk. 80 v, poštne prosto, ako se denar naprej pošlje, Ign. Mercina, posest. v Zg. Kašli p. Zalog. Za pristnost in kaljivost se jamči. 105 5-2

Trtnarji! Proda se več tisoč ključic Rip. port. tudi korenjakov in cepljenih, prav po ugodni ceni. Cena se izve pri g. Andro Sorčiču v Kapelah pri Brežicah, Spod. Štajersko. 99 3-2

Hiša s 6 sobami, njiva, travnik in les, se proda v Spod. Radvanju št. 86. 119 3-2

Pečate, štamplje iz kavčuka, modele za predtiskanje itd. najcenejše pri Karolu Karner, zlatar in graver v Mariboru, Gosposke ulice 15. 118 7-2

Hiša je na prodaj pri Sv. Ani na Teharjih z 2 sobama, 2 kletama in s hlevi za svinje, vinogradom in sadonosnikom. Priležno je za delavca, ker je blizu Štor, tri četrt ure od Celja. — Kupci naj se ogledajo pri Jožefu Verhovšek pri Sv. Ani pošta Štore. 118 3-2

Hiša z branjarjo v Poberži, Fraustaudnerstrasse št. 232 s 4 sobami, 2 kuhinji, vodnjakom pri hiši, se proda za 6000 K, izplačati je 3000 kron. Anton Štruc. 135 2-1

10.000 vkoreninjenih, močnih ameriških divjakov, po 4 vin. komad, ima na prodaj Vinko Žener v Krškem. 121 3-1

Hiša, novozidana, s 4 sobami, 4 kuhinjami in prodajalnicu v Novih Studencih št. 180, se proda za 3500 gld. Izplačati je 1000 gld. 155 8-1

Hiša četrt ure od mesta, s 3 sobami in kuhinjo, svinjski hlevi, studenec, lep vrt, 1000 [] sežnje zemlje se proda v Gor. Poberžih št. 217 po nizki ceni. — And. Kramberger. 156 1-1

Enonadstropna hiša v Studencih št. 165 pri Mariboru, 2 minuti od šole in cerkve, 12 let davka prosta, s prodajalnicu, ki je za vsako obrt posebno za mesarja sposobna, 8 sob in 7 kuhinj, ki da na leto 650 gld. najemnine se proda za 7500 gld. 4000 gld. je posojila vknjiženega. 143 3-1

Hiša s kuhinjo, dve kleti, živinski in svinjski hlevi, en oral vinogradi, en oral sadonosnik in lesa se proda iz proste roke v Moravskem vrhu št. 11, župnija Sv. Jurij ob Ščavnici. Cena se zve pri lastniku Matiji Hočvar, ključavničar na Rogoznici pri Ptuj. 145 2-1

Velika zidana hiša z večimi sobami in v vinogradom blizu cerkve Sv. Antona v Slov. gor. pri krajini cesti je na prodaj. Cena se zve pri lastniku Martinu Stelcer kmetu v Brengovi. 142 2-1

Hiša z gostilno in pekarijo v večjem trgu na Spod. Štajerskem se da pod ugodnimi pogoji v najem ali pa se proda. Ponudbe na upravništvo. 149 2-1

Velika prodaja čebel. Vsled preane smrti g. Fr. Čuček-a pri Sv. Andražu v Slov. gor. se proda čez 50 panjev čebel, več praznih panjev, čebelarjskih priprav in mnogo praznega satovja. Čebelnostališče obstoji iz enega velikega čebelnjaka in treh manjših paviljonov avstrijske mere. Kupi se lahko v manjših skupinah ali posamezne panje; prostovoljna dražba teh predmetov bo dne 4. aprila in sicer predpol. doma, popoldne pa na oddaljenem (pol ure) stališču v Verjanah. Sestanek iz daljave došlih kupcev „pri pošti“ Sv. Andraž v Slov. gor. ob 10. uri popoldne. Priporočila se obilna udeležba, ker se gre za korist maloletnih otrok. Izvršitev prodaje je iz prijaznosti prevzel Iv. Jurančič. 154 1-1

Malo posestvo se proda v Gačniku št. 25, pošta Pesnica. 3/4 orala vinograda, 3 orale njive in sadonosnika. Posednik je vsak petek od 9.—3. ure popold. na posestvu. 153 1-1

V najem se da.

Mlin s krčmo in prodajalnicu na dobrem prostoru, se da v najem. Vse natančnejše se izve pri lastniku Jož. Cerjak, Kališovec pri Blanci. 97 3-2

V najem se išče.

Hišo v za malo trgovino sposobnem kraju, želim vzeti v najem. Ponudbe na upravništvo. 138 2-1

Pekarijo na deželi se želi vzeti v najem. — Ponudbe pod šifro „Pekarija“ poste restante Slov. Bistrica. 150 2-1

Proste službe.

Služba organista na Črešnjecju pri Slov. Bistrici je razpisana. Letnih dohodkov 180 K brez stanovanja. Prosilci se naj zgledajo pri župnijskem predstojništvu. — Cerkv. predstojništvo Črešnjevec. 110 3-2

Pridnega kovaškega učenca sprejme F. Viher, kovaški mojster v Framu. 146 3-1

Močen fant, ki ima veselje do mizarstva se takoj sprejme v poduk. Anton Lekše, mizarški mojster v Mozirju. 132 3-1

Učenec s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v trgovini mešanega blaga. Ponudbe se naj pošljejo na upravništvo lista. 141 3001

Pozlatarski pomočnik, dobro izurjen v svoji stroki, sprejme se v delo pri Radoslavu Golobič, podobar pri Sv. Tomažu pri Ormožu. 127 3-1

Učenca sprejme trgovina F. Slavineca nasl. v Središču. 122 2-1

Nadučitelj v pok. išče s 1. avgustom 1904 za stalno primerno stanovanje ozir. hišo z vrtom ali njivo v najem ali nakup blizu župne cerkve in železnice. Prevzame tudi orgljanje. — Kdo, pove upravništvo. 125 3-1

Razno.

Zgubil je dne 7. t. m. med 9. in 10. uri popoldne v Tegetthofovi ulici do kolodvora g. Andrej Jesenkovič usnjato mošnje, v kateri je bilo papirnatega in srebrnega denarja za 240 gld. Pošten najditelj naj odda denar pri upravništvu proti dobri odškodnini. 144 1-1

Trikratni „Živijo“! kliče „katol. del. društvo v Puščavi“ našim blagim gg. podpornikom njihovega slavn. godu dne 19. sušca 1904 Jožefu Korman star. in Jožefu Korman mlaj. ter Jožefu Bresonelli, županu v Činžatu. 148 1-1

Zahvala. Kakor je že cenj. „Sl. Gospodar“ objavil, sem dne 14. febr. 1904 obhajal srebrno gostijo. Dobil sem od blizu in daleč mnogo čestitk, za kar se vsem tukaj javno prav srčno zahvaljujem. Tudi srčna hvala rodovinom, znancem in prijateljem, ki so mi posebno ljubezen izkazali ter me s svojo pričujočnostjo počastili, posebno iz Ljutomera cenj. g. Fr. Caherl, učitelju z blago gospo, ki sta krasno zapela navlašč zloženo pesem in več drugih mičnih, da so nam prehitro potekle ure.

Cerovec, 12. marca 1904.

Franc Vraz z obitljo.

Deteljno seme

pravo štajersko, čisto, zanesljivo, travno seme; čisti, beli oves za seme, kakor vsa druga poljska semena priporočila in ponudi 79 4-3

Alojzij Pinter, trgovec v Sloven. Bistrici.

Posojilnica v Slatini

reg. zadr. z neom. zav.

151 1-1

vabi svoje člane na

redni letni občni zbor na cvetno nedeljo, 27. marca 1904. popol. ob 3. uri v farovžu pri Sv. Križu.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobrenje računa za l. 1903. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Razni predlogi.

Načelstvo.

Najboljše in najcenejše

rakve

in pogrebniške priprave za Maribor in okolico priporočila posebno tistim, ki imajo svoje rajne doma na parah,

Miroslav Wolf, 107 3-3

Maribor pogrebniški zavod, Maribor

Tegetthoffova cesta 18. — Blumengasse 12.

Rakve za otroke od K 1.— naprej.

Kdo želi najboljše ocelne motike

in drugo pristno štajersko železnino, naj kupi pri **Štefanu Kaufman** v Radgoni. 120 3-3
Postrežba točna in solidna.

Pozor! kmetovalci!

Za prihodnjo sezijo kupite samo čisto, zdravo in kaljivo **seme** kakor štajerske rudeče detelje, lucerne detelje, kamene detelje ter vsa travna in vrtna semena itd. Te se dobe po zanesljivi, dobri in nizki ceni pri 184 1-1

Francu Vivoda

prej Simon Novak

Maribor

nasproti frančiškanski cerkvi.

Zahvala.

116 1-1

Vsled zgodnje smrti naše ljubljene in nepozabne

Micike Žigert

dolžni smo v prvi vrsti hvalo č. g. župniku in kaplanu za spreved, dekletam „Marijine družbe“ za spremstvo na zadnjem potu, posebno pa pevkam za žalostinke na domu in pokopališču. Zahvaljujem se pa tudi vsem drugim prijateljem in znancem, ki so spremili drago ranjko na zadnjem potu. Sv. Benedikt v Slov. gor., 11. marca 1904.

157 1-1

Rodbina Žigert.

Pozor!

Zgodni krompir „Triumf“.

To je vrsta krompirja, ki enkrat ugaja vsakemu kmetovalcu in je neovrgljivo najboljša vrsta, kar jih je dosedaj na svetu. Zato tudi zasluži ime „Triumf“. Kake velike koristi je to, že v juniju prodajati lep, debel in močan krompir, krompir, tega ni treba še posebej omenjati. Krompir „Triumf“ ima svoj sad lepo v gruči, in se zato lahko izkopava. Iz enega krompirja zraste 30 do 40 velikih, krompirjev. Znotraj je rumenkaste barve, lupina rumenkasta in gladka, tudi oči so gladke. Kuha se izvrstno in velja za najkusesnejši krompir, kar je zgodne vrste krompirja. — **Prodajal se bo na cvetno soboto na sejmu v Mariboru, na Schmiedovem trgu** pri kapeli sv. Janeza z napisom na vozu „Triumf“ krompir. 158 2-1

Vodna samosesalka.

Izdelujem tudi vsakovrstne vodovode, kopeli, klosete in sesalke, napeljavo acetilinskega plina, kompletne omare za pivo s hidravličnim pritiskom. — V zalogi imam vsakovrstne cevi iz železa in pločevine kakor tudi vsakovrstne priprave za vodovode,

Miroslav Videman

51 6

koncesijonirani zavod za naprave v Mariboru, glavni trg št. 11.

Anton Paoluzzi

pos. v Cittanovi, Istria,
prodaja lastnega vina.

Pinot (belo) po 17 novčičev liter,
belo domače " 13 " "
teran " 14 " "
Po tej ceni franco na postajo Trst;
v svojih sodih se podraži za 5%
537 Vzorci se pošljejo zastoj. 17

Oves

(„Willkomm“)

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za en oral. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franco proti 3 K 20 v predplačila. 65 6—5

Oskrbnništvo graščine Golič
pri Konjicah, Štajersko.

Kuverte

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Na svetovni razstavi v Parizu l. 1900 „Grand prix“

Svetovnoznani ruski karavanski čaj
brata

K & C Popoff v Moskvi.

Zalagatelj več evropskih dvorov.

Najfinejša marka.

Postavno reg. varstv. znamka.

Dobi se v originalnih zavitkih v vseh boljših trgovinah. 556 10—10

Prodaja barv

v Mariboru, Tegetthoffova cesta 33.

Veleč, duhovščini in cenj. občinstvu priporočam svojo bogato zalogo barv, lakov, firnis, karbolineja, olja zoper prah, olja za stroje, apna, gipsa, cementa, čopičev, krtač in ščet, kakor tudi vse drugo v to stroko spadajoče blago po tovarniških cenah. Vsakogar zagotavljam, da če samo enkrat pri meni kupi, ostane vedno moj odjemalec.

Z odličnim spoštovanjem

112 5—3

FRANC KOLAR,

slikar in barvar.

Pozor!

126 4-2

Kdo želi za velikonočne praznike lep, fin in trpežen klobuk dobiti, naj ga kupi pri vitanjskem klobučarju Viktor Jankovič, Vitanje.

Iščejo se za prihodni čas izurjeni

83 3—3

lončarji, sukalci,

kot tudi oblikalci; prošnje naj se pošljejo pod „Lončar“ na upravništvo časopisa.

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izločen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživljajoče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, isijas, odrevenelosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1.20 gl. z navodilom uporabe.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodcu in oslabelem na krvi. Steklenica 1.50 gl. — Pri naročitvi 4 steklen. pošiljatev frankira.

lođu in oslabelem na krvi. Steklenica 1.50 gl. — Pri naročitvi 4 steklen. pošiljatev frankira.

Benedikt Hertl, posest. graščine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj. V zalogi pri Al. Quandest, trgovcu v Mariboru, gosposka ulica in v Mozirju pri Martinu Šuster. 526 52—22

Razglas.

Sindikata nemškega vit. reda, ki je ob enem zapuščinska obravnavna sodnija, pozivlje vse tiste, kateri imajo kot upniki zapuščine gosp. Albina Schwinger, umrlega dne 20. febr. 1904 v Gradcu, duhovnika nem. vit. reda, župnijskega oskrbnika pri Sv. Miklavžu poleg Ormoža, kako terjatev, naj se pri podpisnem sindikatu (Dunaj I, Singerstrasse 7) ali pa pri rentnem oskrbništvu pri Veliki Nedelji, javijo dne 31. marca 1904 ob 10 uri dopol. ali naj do tega dne vložijo pismene prošnje v tej zadevi. — V nasprotnem slučaju nimajo upniki do zapuščine, ako bi se taista z naznanjenimi terjatvami izčrpala, nikake pravice, izvzemši pravice do rubljenja.

Sindikata nemškega viteškega reda.

Dunaj, dne 22. febr. 1904.

104 3—3

Gustav Bandiau m. p.

svetn. velikega nem. mojstra in svetn. balije.

Jožef Kolarič,

mizarski mojster v Mariboru

Tegetthoffov trg št. 3

(prej samostan sester reda sv. Frančiška),

absolvican obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem muzeju na Dunaju 376 26—16

se priporoča slavn. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalnice, ter vsakovrstno delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinjšega in najpriprostejšega izdelka.

Načrti in proračuni so na razpolago.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

— Slovenska tvrdka! —

Alojzij Horvat**kamnoseški mojster** × ×
× **v Račjem pri Mariboru**

— priporoča — 38 12—3

nagrobne spomenike

razne velikosti po najnižjih cenah.

Franc Pleteršek

140 6—1

— zaloga pohištva —

v Mariboru, Koroška cesta šte. 24.Velika in raznovrstna zaloga politiranega pohištva
iz umetnega lesa, matrac, podstavkov za matrace,
divanov, zreal in otročjih vozičkov.

Samo kratek čas po znižanih cenah!

Posojilnica in hranilnica

v Spodnjem Dravogradu

priredi

v četrtek pred Velikonočjo, dne 31. marca

v Narodnem domu svoj

letni občni zbor

— s sledečim vsporedom: — 147 2—1

1. Predlaganje letnih računov. — 2. Razdelitev čistega dobička.
— 3. Volitev novega odbora. — 4. Razni posveti.Shod se vrši ob 1. uri popoldne. Ako bi se ob določenem času ne sešlo
dovolj društvenih članov, zborovalo se bode uro pozneje pri vsakem številu. —
K obilni udeležbi vse društvenike uljudno vabi

o d b o r.

Semenje!

1885. Častno priznanje! 1885.

Semenje!**M. Berdajs v Mariboru**

priporoča

87 12—4

vse vrste **poljskega, vrtnega in gozdnega semnja**

priznana izvrstne kvalitete in

Semenje!

za najnižjo ceno.

Semenje!

Slavnemu občinstvu usojam se na-
znanjati, da sem dne 23. svečana 1904
otvoril svojo odvetniško pisarno v Celji,
Rotovška ulica št. 12. v hiši tik nemške
cerkve.

V Celji, dne 26. febr. 1904.

Dr. Jos. Karlovšek,
odvetnik.

106 8—3

Delniška družba

101 8—3

združenih pivovaren Žalec in Laški trg

naznanja,

da je otvorila zaloge svojega piva

v Poljčanah pri g. Ant. Sagadin-u**v Ljutomeru** pri g. Fr. Sever-ju.

Sadjarstvo in vinarstvo ima prihodnost!

Kmetovalci! Zasadijte vsak najmanjši prostorček z drevjem; dobiček Vam ne odide.
Priporočam svojo veliko zalogo močnih in lepih 181 4—2**sadnih dreves**kakor tudi **ameriških požlahtnjenih trt** po nizkih
cenah. — Za kmetovalce in šole znižane cene.**V. Veršec**drevesnice in trsnice **Bizeljsko pri Brežicah, Štajersko.**

Vsakdo naj si naroči cenik.

Trgovskim vrtnarjem velik popust!

Prostovoljna prodaja.

124 1—1

Dne 16. sušca t. l. se bo na sodišču pri Sv. Lenartu
v Slov. gor. prodalo v Gornjih Žerjavcih ležeče želarsko
posestvo pokojne Treze Majer, ne spod 1600 K.**„Vzajemna zavarovalnica“****v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša**vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi
zvonov proti poškodbam. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju
Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.**„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.**Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni
zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 44**Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!****Svoji k svojim.**